

מ"ת 29008/05/17 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד סלימאן עקול

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 29008-05-17 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' עקול(עציר)
תיק חיצוני: פמח 1437/17

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים	פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נגד	
משיבים	סלימאן עקול (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעתור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

כתב האישום וטענות הצדדים:

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של עשיית עסקה אחרת בסמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") ועבירה של החזקה ושימוש בסמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית - עבירות לפי סעיף 7(א) וסעיף 7(ג) (רישא) לפקודת הסמים המסוכנים.

על פי עובדות כתב האישום 29.3.17 עובר לשעה 18:50, הנאשם שוחח מספר פעמים עם אחרים שזהותם אינה ידוע למאשימה וסיכם עמם לבצע עסקה להעברת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ- 5 ק"ג נטו, מהאחרים לנאשם, בתמורה לתשלום ששיעורו אינו ידוע למאשימה, כל זאת, לצרכי סחר בסם המסוכן והפקת רווחים.

בתאריך 29.3.17 עובר לשעה 19:00 הורה הנאשם לאחיינו הקטין א.ע. יליד 0.03.03 לקחת את הסם המסוכן מאחד מבאי רכב הטויוטה שעתיד להגיע למתחם, להחביאו עבורו במתחם בית המשפחה ולהעביר תמורתו סך של 1,000 ₪.

בהמשך, בשעה 19:09, רכב הטויוטה קורולה, שמספרו 43-540-64 נהוג בידי אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, הגיע לפתח מתחם ביתו של הנאשם בשכונת אלבסילה בשפרעם ונהג הרכב או מי מיושביו שזהותם אינה ידועה למאשימה, מסר לקטין את הסם המסוכן, בתמורה לסך של 1,000 ₪.

הקטין החביא את הסם המסוכן, בהתאם להנחיות הנאשם בדירת הורי הנאשם במתחם הבית בו מתגוררת משפחת הנאשם המורחבת כאמור בסעיף 2 לעובדות כתב האישום.

בתאריך 29.3.17 בשעה 19:20, נערך חיפוש במתחם ואותר הסם המסוכן במשקל של כ- 5,135 ק"ג נטו בדירת הורי

הנאשם.

בבקשת המעצר נטען כי למבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב ובכלל זה תוצרי שיחות עמדה כמפורט בבקשת המעצר, דוחות של אנשי היחידה הסמויה, מזכרים, מזכרי שרשרת סם, מזכרי ניתוח מחקרי תקשורת, מזכרי זיהוי קולות, דוחות פעולה של שוטרים, לרבות דו"ח פעולה תפיסה וסימון מתאריך 29.3.17 המתעד דברים שנמסרו לעורך הדו"ח רס"ר אמיר חאג', לפיהם הקטין סיפר לו שפתח את שער הכניסה לאחר שקיבל שיחת טלפון והכניס רכב עם שני אנשים בתוכו, קיבל מהם חבילה והחביא אותה בתוך המקפיא בביתו של סבא שלו שמתגורר בקומת הכניסה. זאת ועוד, על פי הבקשה בחומר הראיות חוות דעת מומחה מעבדה האנליטית, תיעוד תמונות הורי המשיב בביתם ומזכר בנושא זה, איתור ומעצר המשיב והתנהגותו בעת המעצר, חקירותיו של המשיב ואישורו כי הוא מכונה "ערפאת" וסירובו לשתף פעולה ביחס לתוצרי עמדות האזנת סתר שהוטחו בפניו. ראיות נוספות שיש בהן כדי להוכיח אשמתו של המשיב על פי הבקשה הן הודעת אחיינו הקטין מתאריך 30.4.17 וכן הודעת ראיד זכארה.

נטען בבקשת המעצר כי מתקיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר של מסוכנות על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים, התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), עילת מעצר סטטוטורית בעבירות סמים וזאת לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) וכן מתקיימת בעניינו של המשיב עילה של שיבוש הליכי משפט לפי סעיף 21(א)(1) וזאת כיוון שיש יסוד סביר לחשש ששחרורו של המשיב יביא להתחמקות מהליכי שפיטה נוכח העובדה שנעצר רק בתאריך 27.4.17, בחלוף כמעט חודש ימים ממועד האירוע, כל זאת בדרך מקרה כאשר נעצר על ידי שוטר תנועה, שעה שצו מעצר היה תלוי ועומד כנגדו וניסיונות לאיתורו לא צלחו.

בדין שבפני חזרה המבקשת על הבקשה וביקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. עוד ציין בא כוח המבקשת כי היא מתנגדת להפנייתו של המשיב לקבלת תסקיר מעצר וזאת נוכח העבירות החמורות המיוחסות לו ועילת המעצר הסטטוטורית המתקיימת בעניינו בנוסף לעילה של שיבוש הליכי משפט נוכח הסכנה כי ימלט מהדין.

בא כוח המבקשת סקר בתמצית את הראיות לכאורה לאשמתו של המשיב, הפנה לחומר החקירה ולאנליטיקציה בחומר החקירה לפרטי חקירה מוכמנים שנוגעים בין היתר למשקל הסמים, כינויים במילים "קרשים", לחומר החקירה הכולל זיהוי קולות, תיעוד של זירת האירוע, אמירתו של הקטין שעה שעוכב ולאחר מכן נעצר (דברים שנאמרו אך הקטין התכחש להם בהמשך).

לעניין עילת המעצר, הפנה בא כוח המבקשת לעילת המעצר הקיימת בעבירות סמים וכן פירט לעניין חשש להימלטות מהדין ושיבוש הליכי משפט בשים לב שרק כעבור חודש נעצר המשיב שהיה דרוש לחקירה ואף הוצא כנגדו צו מעצר, עת נעצר במקרה על ידי שוטר תנועה.

בא כוח המבקשת הפנה לעברו הפלילי של המשיב הכולל 6 הרשעות קודמות בין השנים 1999-2007 בעבירות של ייצוא, ייבוא, סחר בסמים מסוכנים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, היזק לרכוש במזיד ותגרה במקום ציבורי. בעברו אף נגזרו על המשיב 2 עונשי מאסר בפועל, כאשר בתאריך 24.10.2004 נגזרו על המשיב בבית המשפט השלום בנצרת שם נדון 26 חודשי מאסר על עבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי. בנוסף, הורשע המשיב בעבירות של

ייצוא, ייבוא, סחר של סמים מסוכנים, ונדון למאסר של 42 חודשי מאסר שכללו גם הפעלת מאסר מותנה מחציתם בחופף ומחציתם במצטבר.

לסיכום חזרה המבקשת על בקשתה לעצור את המשיב עד תום הליכים.

באי כוח המשיב לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר סטטוטורית מכוח העובדה שהעבירות המיוחסות למשיב הינן עבירות סמים. באי כוח המשיב טענו כי בעניינו של המשיב לא מתקיימת עילת מעצר של שיבוש הליכי משפט וזאת נוכח העובדה כי לא מיוחסת למשיב עבירה של בריחה ממשמורת או הימלטות מן הדין. זאת ועוד, טענו באי כוח המשיב כי על פי חומר הראיות הזימון לסור למשטרה לא נעשה באופן ישיר ומעולם לא נודע למשיב על כך שהוא מוזמן לחקירה. הסניגורים טענו כי גם אם יקבע כי יש ראיות לכאורה וכן עילת מעצר הרי שבית המשפט מחויב לבדוק חלופת מעצר המוצעת וכי מעצר אינו מקדמה על חשבון העונש. לעניין עברו הפלילי של המשיב טענו הסניגורים כי מדובר בעבר פלילי שההרשעה האחרונה הינה בשנת 2007, לפני כ- 10 שנים וכי מדובר על אדם שנישא, הקים משפחה, חייו התקדמו ונולד לו בן לפני כ- 4 וחצי שנים. מבלי להקל ראש בעבירות סמים, הפנו הסניגורים לסוג הסם נשוא כתב האישום אשר לטעמם יש לכך משקל לשאלה האם לעצור אדם עד תום ההליכים.

הסניגורים טענו לחלופת מעצר מוצעת בכפר ערערה וגם בנצרת אצל קרובי משפחה וביקשו כי יתבקש תסקיר שירות מבחן אשר יתייחס לחלופת המעצר המוצעת.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בתיק החקירה שנמסר לי על ידי המבקשת ושמעתי את טענות הצדדי, הגעתי לכלל מסקנה כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב. כאמור, לא חלקו באי כוח המשיב על קיומן של ראיות לכאורה.

אין חולק כי נגד המשיב קיימות ראיות לכאורה וכי אופי העבירות - עבירות סמים - מקימות עילה סטטוטורית וחזקת מסוכנות באופן כזה שמעצר הוא הכלל וחלופת מעצר היא בגדר חריג.

הפסיקה הנוגעת ביחס למי שנקבע כי יש כנגדם ראיות לכאורה בעבירות סמים חד משמעית. דינם של נאשמים אלה מעצר עד תום הליכים ושחרור יעשה אך ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 2325/16 **מדינת ישראל נ' אילן הררי**; בש"פ 490/17 **בלחסן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו); בש"פ 740/17 **מאיר סיבג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו); בש"פ 8647/16 **כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו).

המעשים החמורים המיוחסים למשיב וכן עברו הפלילי מעידים על מסוכנות הנשקפת ממנו. זאת ועוד, השימוש שעשה לכאורה המשיב באחינו בן 14 לצורך העברתם של סמים מוסיף נופף של חומרה יתירה למעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

זאת ועוד, מסוכנותו של המשיב נשקפת גם מעברו הפלילי. אמנם העבירה בה הורשע המשיב נעברה בשנת 2006 ואולם, מדובר בעבירות סמים, לרבות עבירה של סחר בסם מסוכן והמשיב נדון לעונש מאסר של 36 חודשים, כך שחלק

ניכר מהתקופה שנטען כי לא עבר המשיב עבירות, ריצה מאחורי סורג ובריאח כאסיר. יתירה מכך, כאמור, המשיב ריצה מאסרים בפועל ומרבית העבירות בהן הורשע הינן מתחום עבירות הסמים, דבר שיש בו כדי להשליך על מסוכנות הנשקפת מהמשיב.

מאחר ובאי כוח המשיב חלקו על קיומה של עילת שיבוש הליכי משפט וחשש להימלטות, נדרשתי לבחון קיומה של עילת מעצר בעניינו של המשיב.

בתאריך 2.4.17 נמסרה לאשת המשיב הזמנה עבור המשיב להתייצב לחקירה בימ"ר צפון בנצרת.

באי כוח המשיב טוענים כי לא קיבל הזמנה באופן ישיב לסור לחקירה וכי מעולם לא נודע לו על כך שהוא מוזמן למשטרה. דא עקא, שגרסתו של המשיב סותרת טענה זו, כיוון שהוא הודה בחקירתו כי ידע שהמשטרה היתה בביתו והזמינה אותו.

מהשיחות הטלפוניות שבין המשיב לאחרים בעת ביצוע החיפוש בביתו שלו ואף לאחר מכן, עולה כי המשיב מקבל עדכון מהדוברים כל אותה עת ואף כי הם מזהירים אותו שמוטב לו להתרחק מהמקום. כך למשל: בעמדה מספר 213331 שיחה מספר 12 הדובר מזכיר את המשיב שלא יכנס לכפר בעת החיפוש שנעשה במתחם הבית. זאת ועוד, בעמדה מס' 213331 מספר שיחה 47 אומר המשיב לדובר כי הוא בורח והדובר אף מייצג לו שלא לחזור לבית. גם בהמשך, המשיב מקיים שיחות עם דוברים אשר מעדכנים אותו לגבי התנהלות החיפוש במתחם הבית בעוד הוא נמצא במקום אחר והדוברים אומרים לו כי כדאי לו שלא ליפול לידי המשטרה גם אם אביו יעצר (מספר עמדה 213331 מספר שיחה 52).

בחקירתו במשטרה הודה המשיב כי ידע שהמשטרה הגיע אליו הביתה וכי נמסרה הזמנה, אך חשב שמדובר בחקירה של שעה שעתיים וילך לביתו וכי אף אחד לא חיפש אותו יותר. זאת ועוד, המשיב אמר בחקירתו כי ידע שהמשטרה היתה אצלו בבית והוא לא היה והשאירו הזמנה לבוא לחקירה וכי סבר כי זו סתם הזמנה לחקירה ועל כן לא הלך ולא רצה ל"שרוף" יום עבודה בשביל זה (ראה הודעה מיום 27.4.17). גרסה זו כאילו סבר המשיב כי מדובר בדבר של מה בכך פעוט איננה מתיישבת עם הלך הרוח של המשיב כל העת כאשר התנהל חיפוש במתחם ביתו. שוכנעתי שהמשיב ידע שאין מדובר בנושא חקירה חסר ערך כפי שטען בחקירתו. המשיב ידע גם ידע כי מדובר בעבירות סמים וכי על פי מספר השוטרים שהשתתפו בחיפוש במתחם, ידע גם ידע כי לא מדובר בעניין של מה בכך, מה שמחזק את הטענה כי התחמק לאחר שידע שהוא דרוש לחקירה.

זאת ועוד, מדו"ח הפעולה המסומן סב' שנרשם על ידי שוטר התנועה עולה כי הלא סימן למשיב לעצור ואולם הוא לא עצר והמשיך בנסיעה, לאחר מכן כאשר נדרש להסביר מדוע לא עצר, השיב כי אין לו מסמכים.

אשר על כן ולאור כל האמור, אני קובעת כי מתקיימת עילת מעצר של שיבוש הליכי משפט וחשש להימלטות מן הדין.

הנה כי כן, כי גם כאשר קבעתי כי קיימות עילות מעצר, הרי שיש מקום לבדוק אם יש בחלופת המעצר מוצעת כדי לענות על דרישות המעצר בפועל.

הראיות לכאורה מלמדות על עיסוקו של המשיב בסחר בסמים דבר שכשלעצמו מחזק את ההנחה כי גם אם ישוחרר המשיב לחלופת מעצר יכול וימשיך לעסוק בסחר בסם גם כאשר ישהה בחלופת מעצר. הנחה זו מתבססת גם הראיות המצויות בתיק החקירה שמצביעות לכאורה על כך שהמשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו במתחם בית משפחתו, תוך שימוש באחינו לביצוע העבירות.

כאמור, אופי העבירות - עבירות סמים - מקימות עילה סטטוטורית וחזקת מסוכנות באופן כזה שמעצר הוא הכלל וחלופת מעצר היא בגדר חריג. על פי הדברים נראה כי לא מתקיימים החריגים אשר הוכרו בפסיקת בית המשפט העליון לשחרור המשיב ומקרים כאלה הוכרו כחריגים בעיקר מקום בו מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי או כאשר מדובר בנסיבות אישיות חריגות.

על המשיב להראות שעניינו נופל בגדר המקרים יוצאי הדופן המצדיקים שחרור של הנאשם בעבירות סמים לחלופת מעצר.

לא שוכנעתי בשלב זה כי יש הצדקה עקרונית להורות על הגשת תסקיר לשם בחינת חלופת מעצר קונקרטית בטרם יתרשם בית המשפט מהחלופה המוצעת.

אשר על כן, במעמד שימוע ההחלטה אשמע טיעון מטעם הסניגורים לגבי הטעמים המיוחדים המצדיקים סטייה מהכלל שנקבע בפסיקה לגבי עבירות סמים וכן אשמע טיעון לגבי חלופת מעצר קונקרטית מוצעת ואבחן אם יש בחלופת מעצר שכזאת לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ולענות על הצורך בחלופת מעצר ראויה והדוקה.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ז, 15 יוני 2017, במעמד הצדדים.